

lön osztagot szerveztek azzal a céllal, hogy megtámadják a szovjet nagykövetséget.

Párisból jelentik: Több esti lap svájci híreket közöl, hogy Kutjepov tábornok Svájcba menekült és többen látták a Vierwaldstetti tónál. Az orosz szovjetlapok azt írják, hogy Kutjepov részese volt a párisi nagyarányú részvényhamisításoknak és a következmények

elől szökve, utban van Délamerika felé.

Nizzából jelentik: A francia Riviera orosz kolóniája gyűlést tartott, amelynek határozati javaslata szerint a Riviera orosz kolóniáját mélyen felháborította az a gaztett, melynek Kutjepov tábornok esett áldozatul s a legnagyobb méltatlankodását fejezi ki ama merénylet felett, amelyet francia területen a francia szuverenitás ellen annak az orosz kormány titkos ügynökei követtek el, amely kormánnyal a francia köztársaság diplomáciai viszonyban áll.

Munkanélküliek tüntetése Szolnokon

Egy rendőrfelügyelő és egy munkanélküli véres incidense

(Budapesti tudósítónk telefonjelentése.) Szolnokról jelentik: Hétfőn délből Szolnokon munkanélküliek tüntettek. Tizenegy órakor négytagú küldöttség kereste fel a polgármestert, akitől munkát kértek. A polgármester türelemre intette a munkanélkülieket, közben a városháza előtt százötven főnyi csoport

gyűlt össze, amely a rendőrség felszólítására sem volt hajlandó széleszlani. Összeszólalkozás támadt egy munkanélküli és egy rendőrfelügyelő között, amelynek során a rendőrfelügyelő kardjával megsebesítette a munkanélkülit, akit kórházba kellett szállítani.

A csehek lábbal tapossák a ruszinok politikai jogait

Prága, február 3. A cseh képviselőház hétfő délután kezdte meg Benes külügyminiszter hágai expozéja felett a vitát. Kurtyák ruszinszkói öslakos, agrárpárti, megállapítja, hogy a trianoni békét eddig sem hajtották végre a tekintetben, hogy megadták volna az Erdőskárpátoknak az autonómiát. A csehszlovák kormány nem tartja tiszteletben az Erdőskárpátoknak az autonómiához való jogát. A ruszinok felhívták a Népszövetség figyelmét ezekre az anomáliákra; továbbá arra, hogy lábbal tapossák a ruszinok politikai szabadságát, a közigazgatásra és nemzeti kultúrára való jogát.

Winter cseh szociáldemokrata örül annak a magyar részről elhangzott megállapításnak, hogy nyitva áll az út a kölcsönös közeledés felé. Ez

a közeledés megvalósulás esetén csehszlovák részről nem fog jelenteni semmi változást, csak a magyar oldalon számít újdonságnak.

Kalina német nemzeti úgy látja, hogy a hágai tárgyaláson ismét kiütöközt annak egészségtelen volta, hogy Csehszlovákia olyan hangsúlyozottan francia politikai befolyás alatt áll. Megállapítja, hogy Magyarország sikert aratott és hiába mondja Benes, hogy csak lényegtelen részét érte el annak, amit elérni akart. A nyugati demokrácia, még ha szocialista színezetű is, tiszteletben tudja tartani a magántulajdon szentségét. Semmit sem használ a földreform érdekében folytatott csehszlovák propaganda a külföldön. Magyarország ügye most úgy áll, hogy teljes sikerre van kilátása a többi tárgyalások során is,

Munkát, kenyeret, sajtó- és politikai szabadságot követeltek az építőipari munkások

Gyűlés a Széchenyi Moziban

(A Délmagyarország munkatársától.) A szegedi Építőipari Munkásblokk vasárnap délelőtt nagysikerű népgyűlést tartott a Széchenyi Moziban. A gyűlésen nagy számmal jelentek meg a blokk tagjai, akiket Mándoki András építőmester üdvözölt, majd felkérte Farkas János építőmunkást beszéde megtartására.

Farkas János

ismertette a blokkba tömörült építőmunkásság célját. Rámutatott arra, hogy milyen áldatlan helyzetbe került az építőmunkásság éppen a munkaalkalom hiánya miatt. Az idei év rosszabb, mint a tavalyi, habár akkor is 100–150 ember volt munkanélkül. Szükségesnek tartja, hogy a város rendeleti úton tegye kötelezővé az elhanyagolt házak kijavítását és az utak, járdák rendben tartását. Elsőrendű szükségességgnek tartja a munkadő redukálását. A kormánynak kellene közrehatni, hogy az ország gazdasági vérkeringését a normálásra felfokozza; ha pedig nem tudja a kormány megteremteni a munkaalkalmat, akkor engedjék ki az országból a munkásokat, hogy ott kereshessék boldogulásukat.

Dáni János

vasmunkás szólalt fel ezután. Bevezetésül rámutatott azokra az okokra, amelyek a mai áldatlan, szomorú gazdasági életet megteremtették.

— Dolgos kezünk birtokában — mondotta — tétlenségre vagyunk kárthatva. A világháború után 12 év múlva is még csak azon

gondolkozhatunk, hogy miként tudnók megváltoztatni mi ezt a helyzetet. Azok, akiknek segíteniük kellene s akik az ország ütőerén tartják a kezüket, úgy látszik idegsorvadásban szenvednek. Az éhségtífusz fenyegeti ezt a várost és az egész országot. Ismerteti ezután a vasipari munkások helyzetét, mely szerint 700 vasmunkás közül alig van 100, aki dolgozik, ezek se keresnek többet heti 10–15 pengőnél.

— Az Építőipari Munkásblokk nagy feladatokat tűzött maga elé, így: a 8 órai munkaidő törvénybeiktatását, a munkanélküliek állandó segélyezését, mert a munkanélküli nem önhibáján kívül maradt állás nélkül. Gyárral kell építeni és munkaalkalmat teremteni. Ezután

Horváth József

famunkás mondott beszédet.

— Mi, munkások, akiket annyi rágalommal illettek, követeljük, hogy jogaink mellett kenyeret kapjunk.

Követeljük továbbá a sajtószabadságot és a politikai szabadságot.

Mi csak egymás kérges tenyerében bízhatunk és ezeknek a kérges tenyereknek kell, hogy összefogódzanak, mert ezek nem csalják meg egymást.

Gyetvai János

földmunkás a kubikosok, fűrészgári munkások és napszámosok nevében szólalt fel.

— Nem kell félni elvtársak — mondotta —

Szemüvegek

legmegbízhatóbbak

Sandberg Henriknél.

ennél rosszabb helyzet már nem igen lehet. Küzdenünk kell az általános titkos választójogért. Ezután

Lájer Dezső

lépett a közönség elé.

— Nagyon szerettem volna, ha ezen a gyűlésen azok is megjelentek volna, akik felelősek Szeged város munkásságáért. Az előtttem szólók mind feltárták azt, ami van: nyomorúság és reménytelenség és azt, aminek lennie kellene. Én hiszem, hogy ezen az állapoton lehet segíteni. A munkaadók részéről napjainkban észrevétlen, de céltudatos munka folyik, hogy a mostani kenyérből még egy-egy morzsát letörjenek. Ezzel szemben a drágulás egyre jobban érezhető. Ez ellen védekezni a mai viszonyok között igen nehéz. A városnak 10 millió pengőt kellene fordítania munkaalalmak teremtésére, hogy megszűnjön ez évben a munkanélküliség.

Lájer Dezső szavait nagy tetszéssel fogadta a népgyűlés.

Török-francia barátsági szerződés

Páris, február 3. A hétfőn aláírt török-francia szerződés értelmében a két állam a jövőben az esetleg felmerülő vitás kérdéseket állandó békéltető bizottság elé fogja terjesztani s ha a békéltetés nem sikerül, a kérdést a hágai állandó nemzetközi bíróság döntése alá bocsátják. A szerződés bevezetése utal arra a hagyományos barátságra, amely a két állam közt századokon keresztül fennállott, megállapítja továbbá, hogy a szerződés újabb láncszeme azoknak a szerződéseknek, amelyek a locarnoi egyezmény alapján és szellemében készültek. Török részről a szerződést Felh bég, párisi török nagykövet írta alá.

13 százalékos osztalékot fizet a Nemzeti Bank

Budapest, február 3. A Magyar Nemzeti Bank dr. Popovics Sándor elnökletével ma délután tartott ülésén elfogadta a főtanácsnak az 1929. évi nyereség felosztására vonatkozó javaslatát, mely szerint a tartalékalap 5 százalékos alapszabályszerű javadalmazása után fennmaradó részt az alapszabály értelmében a részvényesek és az államkincstár közt úgy osztja fel, hogy a részvényesek számára 13 százalékos, azaz 100 aranykoronára névérték után 13 aranykorona, vagyis 15.06 pengő kifizetése válik lehetővé. A közgyűlés ezután az alapszabályok értelmében kilépő Meskó Pál, gróf Somssich László és Weisz Manfréd főtanácsosokat újra megválasztotta.

Tizezer pengőt sikkasztott egy falusi jegyző

(Budapesti tudósítónk telefonjelentése.) Székesfehérvárról jelentik: A rendőrség lefoltáztatta Albrecht Pál tordasi községi jegyzőt, akit tizezer pengő elsikkasztásával gyanúsítanak. A jegyző tizenkét éve állt a község szolgálatában, megbízható, komoly tisztviselőnek ismerték, nem is voltak különösebb passziói, úgyhogy teljesen érthetetlennek tartják, hogy mi vitte a bűncselekményre.

Nagy adományok az újságírók nyugdíjintézetének

Budapest, február 3. A Magyar Hírlapírók Országos Nyugdíjintézetének igazgatósága Lenkei Gusztáv elnökletével ülést tartott, amelyben meleg szeretettel ünnepelték dr. Sziklay Jánost kormányfőtanácsosi címmel való kitüntetésé alkalmából. Az igazgatóság azután köszönetet mondott a Rimamurány-Salgótarjáni vasmű Rt. igazgatóságának 5000 pengős adományaért és a Besztercnek 2400 pengős adományaért, valamint Komárom város ajándékáért. Köszönetet mondott az igazgatóság dr. Wünnsscher Frigyesnek, A Sajtó szerkesztőjének, aki az intézet évi jelentésének kinyomatási költségeit vállalta el.